

ת"פ 58056/06/16 - ספיר ניסני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 58056-06-16 מדינת ישראל נ' ניסני
תיק חיצוני: פמ"מ 2831/16

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקשת	ספיר ניסני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת המבקשת לאסור על פרסום הכרעת הדין שניתנה בעניינה, אשר פורסמה זה מכבר. כן עותרת המבקשת להורות על הסרת פרסומי הכרעת הדין שכבר קיימים במקומות שונים ברשת האינטרנט.

בתמצית ייאמר כי המבקשת עומדת לדין בגין גרימת מותה של אמה, וביום 12.2.19 דחיתי את טענות המבקשת להגנה מן הצדק, והמבקשת הורשעה בגרימת מותה של האם.

המבקשת טוענת טענות שונות במסגרת בקשתה הנוכחית, אשר עיקרן כי הוסכם שההכרעה תפורסם למעט חלקים הנוגעים לצנעת הפרט, בהתאם לשיקול דעת בית המשפט, "**כאשר מובהר ומוסכם כי החלקים הנוגעים לצנעת הפרט לא יפורסמו**" - כך לשון הבקשה.

נטען כי חרף הסכמת הצדדים, כוללת הכרעת הדין שהותרה לפרסום התייחסות לחוות דעת נפשיות ורפואיות, כמו גם לעדויות שונות שנשמעו בפניי, באופן המבטל את ההסכמה.

כן נטען כי הכרעת הדין המלאה נצפתה באתרי אינטרנט שונים על ידי מאות אלפים ביממה, וכי פרטיה החסויים של המבקשת "**ירחפו לנצח במרחב האינטרנטי**".

חרף האמור לעיל, עותרת כאמור המבקשת להסרת הפרסומים הקיימים, ולהורות על איסור פרסום הנוסח המלא של הכרעת הדין, כשהיא מבקשת לחסות פרטים שלה ושל אמה מתוך ההכרעה.

עוד ביקש ב"כ המבקשת, להגיש נוסח מושחר מוסכם של הכרעת הדין לבית המשפט.

לא מצאתי ממש בטענות המבקשת.

הנחת המוצא היא כי דיוני בית המשפט והחלטותיו ייעשו בפומבי (ר' סעיף 68(א) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984).

ההלכה הפסוקה מורה כי על המבקש לאסור פרסום פרטים שונים, לשכנע את בית המשפט כי חרף עוצמתו של חופש הביטוי, יש להימנע מלעשות כן במקרה הנידון.

הפסיקה אף מדגישה את זכות הציבור לדעת, כך שהצדק יראה ולא רק יעשה (ר' בש"פ 1071/10, יוסף משה נ' מדינת ישראל, פורסם בתקדין, 25.2.10).

בענייננו, בניגוד מפורש לנטען על ידי המבקשת כעת, לא הוסכם על ידי הצדדים כי החלקים הנוגעים לצנעת הפרט לא יפורסמו, אלא הוצהר על ידי הצדדים בדיון בפני מיום 1.1.19, כי לא יפורסמו נסיבות אישיות שיצדיקו לשיטת בית המשפט את סגירת הדלתיים. קרי - סוגיית הפרסום הונחה כולה לפתחו של בית המשפט, ולא הוסכם דבר בהקשר זה על ידי הצדדים, מעבר לאמור לעיל.

זאת ועוד, בפתח הדיון שנקבע למתן הכרעת הדין, ביום 12.2.19, ביקש ב"כ המבקשת שלא לאפשר לנציג התקשורת להימצא באולם, והובהר בהחלטתי, בדומה לאמור לעיל, כי הכרעת הדין כוללת נסיבות אישיות העומדות בבסיס טענות המבקשת ובבסיס ההחלטה בבקשתה, וכי לא מלוא הנסיבות שנטענו על ידה ושהוצגו בפני פורטו בהחלטה. זאת, במטרה להגן על צנעת הפרט בסוגיות בהן סברתי כי אין מקום לפרסום המידע שהובא בפניי.

אין ספק כי פרסום פרטים שונים אודות מצבה הנפשי, הבריאותי וכיוצא בזה של המבקשת, אינו לרוחה. עם זאת, כאשר עומדת מבקשת לדין בגין גרימת מות אמה, אין היא יכולה לצפות כי הנימוקים בשמם מבקשת היא לבטל את כתב האישום שהוגש כנגדה לא ייחשפו לציבור, כמו גם החלטת בית המשפט בטענותיה, הכל כחלק מעקרון העל שהוא פומביות הדיון.

זכות הציבור לדעת כוללת גם את זכותו לדעת מה טוענת מי שנאשמת בגרם מות אמה, ומדוע מוצא בית המשפט לדחות או לאמץ את טעוניה, והמבקשת שבפניי אינה שונה מכל נאשם אחר העומד לדין ונסיבותיו האישיות, לעיתים הפרטיות ביותר, נחשפות לעיני כל.

בהכירם את ההלכה הפסוקה ואת החוק המפורט בענין זה, הותירו הצדדים את פרסום הנסיבות השונות לשיקול דעת בית המשפט, וכך נעשה.

איני מוצאת כי ניתן להשיב את הגלגל לאחור, משנחשפו, על פי הנטען, מאות אלפים להכרעת הדין, ואף אם היה ניתן לעשות כן, הרי שמלכתחילה סברתי כי אין מקום לכך, ולא שיניתי מדעתי.

לא למותר לציין כי איני מוצאת ממש בטענת המבקשת כי עובר לארוע החזיקה במשרה ציבורית (נתון שלא נטען בפניי, ואף אם היה נטען, הרי שאין בו כדי לשנות מהחלטתי), וכך גם איני מוצאת כי המבקשת היא שיכולה לעתור, נוכח מכלול הנסיבות, לאי פרסום פרטים הקשורים במצבה הנפשי, הרפואי והסוציאלי של אמה - אשר למותה גרמה.

עתירת המבקשת להגיש נוסח מושחר מוסכם של הכרעת הדין הינה בבחינת היפוך היוצרות, ודומה כי המבקשת טועה להבין את מעמדה בבית המשפט.

נוכח האמור לעיל - נדחית הבקשה.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ט, 17 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.